

Arrest

nr. 85 155 van 24 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 4 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. CRUTZEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 oktober 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 4 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald Madaripur. U verklaarde dat uw vader betrokken was bij de "Jatiyo Party". De rivaliserende Awami League (AL) vroeg hem bij hen

te komen. Omdat uw vader dat weigerde werd hij in 2005 vermoord. U en uw broer werden getuige één en twee van die moord waardoor jullie ook problemen kregen met de AL. De zaak kwam bij de Madaripur Judge Court. U werd in dat jaar 2005 dan ook aangevallen door de mensen van de AL en uw broer werd door hen ontvoerd in 2006. U trok daarop naar Griekenland. U verbleef ook ongeveer een jaar in Italië. U vroeg in Griekenland een paspoort aan bij de Bengaalse ambassade waarmee u in 2010 naar Bangladesh terugkeerde. U kende opnieuw problemen met de mensen van de AL in Bangladesh en in 2011 verliet u Bangladesh opnieuw. U kwam, onder andere per schip, naar België waar u op 17 november 2011 asiel aanvraagde. Uw broer zou intussen in Iran wonen.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u gecertificeerde kopieën voor van bepaalde gerechtsstukken, een kopie van een paspoort, twee boardingpassen, een nationaliteitscertificaat, een attest van de dorpsvoorzitter (Chairman), een attest van een advocaat, een krant, meerdere werkattesten en twee bundels van gecertificeerde kopieën van juridische stukken.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Ten eerste verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat de door u voorgelegde juridische documenten niet authentiek zijn. Volgens die informatie (zie blauwe map) moeten alle gerechtsdocumenten in de Bengaalse taal zijn opgesteld en dienden gecertificeerde kopieën dan eveneens in diezelfde taal te zijn opgesteld. Indien het vertalingen zou betreffen, dan moet dat vooreerst zijn vermeld (wat hier niet het geval is) én zou deze bovendien niet of het typische foliopapier zijn gedrukt. Het voorleggen van valse documenten doet reeds ernstig afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Daarbij merkt het CGVS ook op dat deze documenten dateren van het jaar 2008 en dat het dan ook weinig geloofwaardig overkomt wanneer deze documenten pas in 2012 bij de asielinstanties worden voorgelegd. Het CGVS verwijst ten slotte nog naar andere informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat het in Bangladesh eenvoudig is om valse documenten te bekomen (zie blauwe map).

Ten tweede merkt het CGVS op dat het attest van de van de dorpsvoorzitter (Chairman) in het Engels is opgesteld, maar dat het document weinig authentiek overkomt door het slechte Engels waarin het is opgesteld. Zo slecht dat de inhoud ervan onbegrijpelijk is, zoals de zin "For that Murder, Mother of S. S. filed a murder case is searching S. S. to kill hem". In deze zin ontbreekt elke logica. Dat zulk attest zonder meer door een 'Notary Public' wordt geattesteerd, is niet geloofwaardig. Dezelfde opmerkingen gelden voor het attest van een advocaat dat u voorlegde.

Ten derde merkt het CGVS op dat het opvallend is dat u slechts een kopie van uw paspoort voorlegde. U verklaarde dat uw origineel paspoort werd afgenomen door de mensen van de AL (zie gehoorverslag CGVS p.5). Echter is het dan weinig geloofwaardig dat u net een kopie van bepaalde pagina's had genomen voordien. Door het voorleggen van slechts enkele pagina's van uw paspoort, ontstaat het vermoeden dat u uw origineel paspoort achterhoudt om bepaalde in- en uitreisstempels te verbergen voor de Belgische asielinstanties. Dit vermoeden wordt bevestigd door de zeer beperkte informatie die u kan geven over uw reis uit Bangladesh in 2011 via een schip (zie gehoorverslag CGVS p.6). U werd gevraagd te vertellen over dat schip of die ervaring, maar u kwam niet verder dan te zeggen dat er tweeëntwintig mensen waren en dat het een cargoschip was. U vervoegde deze kopie van uw paspoort met twee boardingpassen die aantonen dat u in 2010 werkelijk naar Bangladesh terugkeerde. Dat u vanuit Griekenland in 2010 zelf vrijwillig naar Bangladesh terugkeerde doet op ernstige wijze afbreuk aan uw beweerde vrees voor de mensen van de AL in Bangladesh. Uw verklaring dat de situatie in Griekenland niet goed was, doet daar niets aan af. Ten slotte merkt het CGVS ook op dat u in Griekenland of Italië nooit asiel aanvraagde (zie gehoorverslag CGVS p.5). Ook deze vaststelling ondermijnt ernstig uw beweerde vrees in Bangladesh. Uw verklaring dat er geen asielsysteem zou bestaan is niet gestaafd en lijkt uit de lucht gegrepen.

Ten vierde zijn uw verklaringen over de periode van terugkeer niet overtuigend. Zo verklaarde u dat u in die periode geen contact meer had met de Bengaalse overheid (lokale politie of rechtbank), ondanks dat de zaak van uw vader nog hangende was en u als eerste getuige stond ingeschreven. U verklaarde geen problemen te hebben gekend met de Bengaalse overheid (zie gehoorverslag CGVS p.10) en u kon dan ook niet duidelijk maken waarom precies u nooit als getuige kon aantreden in deze zaak. U verwees enkel vaag naar die mensen die veel macht hadden en dat u geen brief kreeg met uitnodiging voor de hoorzittingen (zie gehoorverslag CGVS p.10 en 11). Dit zijn echter vage en weinig aannemelijke verklaringen die u niet kan staven en evenmin omstandig kon toelichten. Indien de zaak

van uw vader echt zou zijn en u werkelijk als hoofdgetuige stond ingeschreven, kan toch redelijkerwijze worden verwacht dat u beter op de hoogte was van de gang van zaken, minstens dat u dan meer recente en geloofwaardige documenten kan voorleggen.

De hierboven nog niet vermelde documenten die u voorlegde zijn niet van de aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. Wat betreft de werkattesten, merkt het CGVS op dat deze uw werk kunnen staven, doch niet aangeven waarom of wanneer precies u uw werk hebt stopgezet. Wat betreft de krant die u voorlegde, merkt het CGVS op dat de door van iemand met de naam A. M. S. "M." werd gedood. Maar nergens blijkt met zekerheid dat dit uw vader is. Ook nergens staat vermeld wie precies uw vader doodde en nergens staat vermeld welke functie of rol uw vader had. Ook nergens staat vermeld waarom uw vader zou zijn gedood. Aldus is de waarde van deze krant zeer beperkt in het kader van uw asielaanvraag.

U hebt aldus uw asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in het kader van het Vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op die elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoeker opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Hij voert dan ook de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. Verzoeker heeft noch in Griekenland, noch in Italië asiel aangevraagd terwijl beweerdelijk zijn vader toen reeds vermoord was en zijn broer reeds ontvoerd, wat de essentie uitmaakt van zijn asielaanvraag in België (gehoorverslag p. 5-6). Dit hypothekeert dan ook verzoekers nood aan bescherming.

3.3. Verzoekers uitleg in het verzoekschrift dat hij vanuit Europa terug naar Bangladesh keerde om te getuigen, is strijdig met zijn vorige verklaringen dat hij terug ging omdat hij geen verblijfsvergunning in Griekenland had (gehoorverslag p. 5), dan wel dat hij terug ging *“om het proberen goed te maken met AL”* (vragenlijst vraag 3.5), te meer daar verzoeker beweerde dat hij zelfs niet in de rechtbank kon verschijnen omdat na zijn terugkeer het huis werd aangevallen en *“die mensen zijn powerfull”* (gehoorverslag p. 9). Dit ontkracht verzoekers beweerde weloverwogen terugkeer vanuit Griekenland, speciaal om te getuigen in deze rechtszaak. Verzoeker toont evenmin aan naar Bangladesh te zijn teruggekeerd en legt zijn paspoort niet neer. Verzoekers verweer dat men in Bangladesh geen uitnodiging krijgt voor de zitting, is niet ernstig, te meer daar verzoeker zelfs niet de moeite gedaan heeft om zich te informeren bij de politie omtrent het verloop van het onderzoek (gehoorverslag p. 10, p. 11). Verzoekers relaas is aldus niet geloofwaardig, noch wat de feiten betreft, noch inzake de beweerde rechtszaak, noch wat betreft zijn pogingen om terug te keren om te getuigen.

3.4. Voor zover verzoekers rechtszaak al geloofwaardig zou zijn, *quod non*, stelde hij tevens dat twee verdachten werden gearresteerd, maar weer vrijgelaten werden (gehoorverslag p. 10). De Raad wijst er in deze op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut noch resultaat gebonden te zijn. De door verzoeker aangebrachte feiten zijn dan ook niet voldoende om het ontbreken van nationale bescherming te kunnen aantonen. Integendeel de inspecteur bij wie verzoeker beweerdelijk klacht heeft ingediend naar aanleiding van de voorgehouden aanval op zijn huis, zou wel actie ondernemen (gehoorverslag p. 11). Ten slotte zijn verzoekers verklaringen geheel ontoereikend in het licht van zijn voormalige ervaring bij de interne veiligheidsdiensten van 2001 tot 2006 als lid van de paramilitaire organisatie *Ansar Guard* (vragenlijst 2.10.b). Voor zover de aangevoerde feiten al waarachtig zijn, *quod non*, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijk criterium om een beroep op internationale bescherming te kunnen laten gelden ex artikelen 48/3 en 48/4 vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker meent dat het CGVS niet bewijst dat de voorgelegde documenten vals zijn. Verzoeker stelt met name dat een krant niet vervalst kan worden.

3.5.1. Verzoeker gaat er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van) noch dient te Raad het tegendeel te bewijzen.

3.5.2. Verzoeker weerlegt geenszins de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten dermate verspreid zijn in Bangladesh dat dit zowel de economie, het gerecht als het openbaar leven op bijzonder ernstige wijze verstoort. Specifiek inzake gerechtsdocumenten erkent de voormalige Minister van Justitie dat *“het land momenteel bulkt van valse juridische documenten, valse gerechtszaken, valse verdicten en valse uitvoeringsbevelen”*, wordt aangenomen dat het gerecht één van de corruptste sectoren in Bangladesh is en dat de omvang van deze corruptie buitensporig en systematisch is. De commissaris-generaal oordeelde in deze terecht dat deze documenten niet authentiek zijn, gezien gecertificeerde kopieën in het Bengaals worden opgesteld terwijl de neergelegde documenten in het Engels zijn en niet voorzien zijn van de vermelding dat het een vertaling betreft, wat nochtans de enige wijze is waarop Engelstalige versies van documenten kunnen worden verkregen (zie de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie). Ten slotte is een document slechts één element in het asielrelaas waarvan de bewijswaarde afhangt van alle elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen, zoals *in casu* het geval is.

3.5.3. Inzake het krantenartikel dient vooreerst te worden herhaald dat verzoeker niet heeft kunnen overtuigen inzake de waarachtigheid van de voorgehouden moord en omstandigheden ervan. De commissaris-generaal heeft er terecht op gewezen dat de krant een zekere A. M. S. "M." betreft, doch dat nergens wordt aangetoond dat dit de vader van verzoeker zou zijn. Verder is het een feit van algemene bekendheid dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling en is hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief. Verzoeker dient daarenboven niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Aldus licht verzoeker niet toe waarom de krant, in tegenstelling tot zijn bewering dat zijn vader vermoord is door leden van de politieke partij *Awami League*, vermeldt dat de vermelde persoon het slachtoffer was van een terroristische groepering.

3.5.4. Wat de attesten van de *Chairman* en de advocaat betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat dit gesolliciteerde stukken zijn die uit hun aard slechts een relatieve bewijswaarde hebben. Opnieuw spreekt het attest van de *Chairman* enkel over een terroristische aanslag en is, zoals de bestreden beslissing reeds vaststelt, niet aannemelijk dat een voorzitter dit heeft opgesteld nu het Engels zwaar inferieur is, er ook een fout in de officiële hoofding voorkomt (Government of "thre" Peoples Republic of Bangladesh) en het stuk niet gedateerd is. Uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie blijkt daarenboven dat de stempel van een "*Notary Public*" juridisch gezien niets betekent, deze geen waarde geeft aan de inhoud of authenticiteit van het document doch enkel de handtekening van de deponent attesteert. Aan het stuk kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht.

3.5.5. Wat de overige bij het verzoekschrift gevoegde documenten betreft, laat verzoeker na deze toe te lichten. De Raad stelt dienaangaande vast dat deze documenten reeds besproken werden in de bestreden beslissing en verwijst dan ook naar de overeenkomstige motieven en conclusies, dewelke hij tot de zijne maakt.

3.6. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar onderneemt in het verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing blijven derhalve overeind.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker gaat er in deze aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b, net als bij de vluchtelingenstatus, de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet langer steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker toont aan de hand van concrete aanwijzingen niet aan dat er in Bangladesh sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK